

DOWN-OV SINDROM U GINEKOLOŠKO- AKUŠERSKOJ KLINICI U KRAGUJEVCU OD 1996 – 2004 g

Laban O.¹, Obradović S.², Rašković Z.¹, Knežević J.², Kostić G.²,
Vuletić B.²

¹*Ginekološko-akušerska Klinika KC Kragujevac*

²*Pedijatrijska Klinika KC Kragujevac*

UVOD: Incidenca Down-ovog sindroma se održava godinama u intervalu blagih oscilacija, a to je 1:700-800 živorođene dece u svim rasnim, socijalnim i ekonomskim grupama.

Hromosomska aberacija je uzrokovana viškom 21 para hromosoma, te se često označava i kao «TRISOMIJA 21». U novije vreme se učestalost uočava manje u starosnoj grupi trudnica preko 35 god nakon uvođenja prenatalne dijagnostike a veća učestalost u grupi trudnica mlađoj od 30 god.

CILJ: Odrediti incidencu rađanja Down –ovog sindroma u našem porodilištu..Prikazati prognozu dece rođene sa ovim sindromom.

MATERIJALI I METODI RADA: Prospektivno su praćena deca sa ovim sindromom u navedenom periodu. Dijagnoza je potvrđena neonatološkim pregledom, tj.klinički, laboratorijskim- citogenetskim, ultrasonografskim ispitivanjem, a po potrebi su obavljene konsultacijedrugih specijalnosti (dečji kardiolog, dečji neurolog, dečji hirurg).

REZULTATI: U toku posmatranog perioda rođeno je ukupno 20 214 novorođenčadi .od kojih je 30 dece sa dijagnozom DS. Incidenca je prema tome 0,14%. Sva deca sa DS imala su kliničku sliku klasičnog tipa a citogenetskim ispitivanjem kariograma potvrđena je dijagnoza klasičnog ili prostog oblika trisomije 21. Prosečno se godišnje rađalo 3,33 novorođenčeta sa DS tj. 1 DS na 673 novorođenčadi. Odstupanja su u 2001g čak 1 DS na 468 neonatusa, a slično je i u 2004g.1/457.Najviše dece sa ovim sindromom je rođeno od majki ispod 35g. starosti 76,6%. Od 30 dece samo 7 je otišlo svojim porodicama. Poslednjih godina ni jedno dete nije bilo prihvaćeno od strane svojih majki još u porodilištu. Majke nisu želele da imaju emotivni kontakt sa detetom, odbijale su podoj i takva deca su bila prevedena u Pedijatrijsku kliniku gde čekaju 6 meseci na smeštaj u ustanovu.

ZAKLJUČAK: Incidenca rađanja dece sa DS u Ginekološko-akušerskoj Klinici u Kragujevcu je pokazala da prati incidencu rađanja takve dece u svetu tj 0,14% a kod nas je u blagom porastu u odnosu na period 1980-1992g. Najveći broj roditelja se odlučuje za hospitalizaciju svoje dece u stacionarne ustanove čekajući po više meseci smeštaj. S toga se nameće pitanje da li lekari greše u svom pristupu roditeljima kada saopštavaju da se rodilo dete sa DS, koje su njegove mogućnosti i potencijali. Izgleda da lekari utiču na takav stav roditelja ili je društvo preuzelo na sebe obavezu zbrinjavanja ovakve dece. U ovakvim uslovima potrebno je otvoriti nove ustanove specijalizovane za decu sa ovim sindromom.